

nicy nakładów przed i po wprowadzeniu projektu do użytkowania.

2. Przepis § 1 ust. 3 stosuje się analogicznie.

§ 4. Oszczędności powstałe przez zastosowanie projektów dotyczących remontu narzędzi, sprzętu budowlanego i transportowego obliczać należy na podstawie różnicy kosztów własnych, poniesionych na wykonanie remontu przed i po zastosowaniu projektu, obliczonej w sposób podany w § 1 ust. 2 i 3.

§ 5. Oszczędności powstałe przy zastosowaniu projektów usprawniających organizację robót oblicza się biorąc za podstawę korzyści wynikające ze skrócenia czasu wykonania i równoczesnego wzmocnienia produkcji bądź korzyści wynikające ze zmniejszenia nakładów po wprowadzeniu projektu.

§ 6. Oszczędności powstałe przez zastosowanie projektów dotyczących całkowitego lub częściowego zastąpienia surowców lub materiałów odpadami należy obliczać uwzględniając różnicę pomiędzy ceną surowców lub materiałów a ceną odpadów. Przy obliczaniu oszczędności należy także uwzględnić różnicę innych kosztów poniesionych w czasie produkcji, np. robocizny.

§ 7. W stosunku do projektów usprawniających transport masy towarowej (przewóz, załadunek, przeładunek i rozładunek) obliczenia oszczędności dokonuje się przez porównanie kosztów związanych z transportem jednej tonny masy towarowej przed i po wprowadzeniu projektów. Otrzymaną różnicę mnoży się przez ilość tonn transportowanego towaru w zmienionych warunkach.

§ 8. 1. Jeżeli przyjęty do wykorzystania projekt zmienia normy techniczne i kalkulacyjne, jednostka, w której projekt został przyjęty do wykorzystania, jest obowiązana wprowadzić nowe normy techniczne i kalkulacyjne równocześnie z przystąpieniem do stosowania projektu.

2. W stosunku do twórcy projektu poprzednie normy utrzymuje się przez okres 6 miesięcy licząc od pierwszego dnia zastosowania jego projektu.

3. Normy pracy ustalone dla warunków istniejących przed przyjęciem projektu do wykorzystania przysługują twórcy bez względu na to, czy wykonuje pracę indywidualnie, czy w zespole.

4. W przypadku wykonywania czynności będących przedmiotem projektu racjonalizatorskiego w zespole (brygadzie) pracownicy wchodzący w skład zespołu (brygady) otrzymują wynagrodzenie według normy pracy ustalonej dla nowych warunków, tj. warunków, które powstały po zastosowaniu projektu; uzyskany przez zespół (brygadę) zarobek przy wykonywaniu pracy według nowych norm dzieli się pomiędzy członków zespołu zgodnie z obowiązującymi zasadami. Członek zespołu (brygady) będący twórcą projektu otrzymuje do zarobku uzyskanego z podziału zarobku zespołu (brygady) dodatek procentowy, wynikający z porównania normy pracy ustalonej dla warunków, które powstały po zastosowaniu projektu, z normą pracy ustaloną dla warunków, jakie istniały przed zastosowaniem projektu. Przepis ust. 2 stosuje się analogicznie.

§ 9. 1. Wynagrodzenie za projekty racjonalizatorskie dotyczące polepszenia warunków bezpieczeństwa i higieny pracy lub podnoszące jakość wykonanej roboty oblicza się szacunkowo.

2. Przy ustalaniu szacunkowego wynagrodzenia za projekty dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy należy uwzględnić stopień zabezpieczenia przed nieszczęśliwymi wypadkami, jak również przewidywane zmniejszenie się kosztów i ewentualnych strat, spowodowanych nieszczęśliwymi wypadkami przed i po zastosowaniu projektu.

§ 10. W przypadkach, w których oszczędności nie da się obliczyć w myśl §§ 1 — 8, wynagrodzenie należy ustalać szacunkowo.

§ 11. Przy obliczaniu oszczędności wynikającej ze stosowania pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonaleń technicznych i usprawnień należy przy porównywaniu kosztów przed i po wprowadzeniu projektu racjonalizatorskiego stosować ceny zużywanych materiałów według jednego cennika materiałowego.

§ 12. 1. Obliczenia oszczędności dokonuje się na arkuszach obliczeniowych według wzoru ustalonego w okólniku nr 8 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 września 1954 r. w sprawie wprowadzenia ujednoliconych formularzy w zakresie dokumentacji wynalazczości pracowniczej — oddzielnie dla każdego projektu racjonalizatorskiego.

2. Arkusze obliczeniowe podpisuje w przedsiębiorstwie dyrektor przedsiębiorstwa oraz główny księgowy.

§ 13. 1. Oszczędności obliczane są przez komórki kosztów własnych zakładu na zlecenie komórek wynalazczości. W przedsiębiorstwach nie posiadających komórek wynalazczości lub komórek kosztów własnych obliczenia dokonuje pracownik prowadzący te sprawy.

2. Komórki kosztów własnych korzystają przy obliczaniu oszczędności z pomocy działów technicznych i innych, które obowiązane są w każdym przypadku pomocy takiej udzielić.

3. Główni (starsi) księgowi obowiązani są do kontrolowania danych liczbowych obliczonych przez komórkę kosztów własnych.

§ 14. Dla każdego przyjętego i zastosowanego pracowniczego projektu racjonalizatorskiego zakład pracy prowadzi kartę ewidencyjną projektu według wzoru W-2 wprowadzonego okólnikiem nr 8 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 września 1954 r. w sprawie wprowadzenia ujednoliconych formularzy w zakresie dokumentacji wynalazczości pracowniczej.

§ 15. Zasady obliczania oszczędności podane w §§ 1 — 11 stosuje się w uzupełnieniu przepisów §§ 21 — 30 uchwały nr 911 Rady Ministrów powołanej w § 1.

§ 16. Traci moc instrukcja Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 27 października 1951 r. w sprawie sposobu obliczania oszczędności wynikających ze stosowania pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr A-104, poz. 1516).

§ 17. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: w z. *St. Sroka*

OBWIESZCZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 15 września 1956 r.

w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych.

Na podstawie art. 12 pkt 5 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) ogłaszam tabelę kur-

sów dewiz i pieniędzy zagranicznych nr 4/56, stanowiącą załącznik do obwieszczenia.

Tabela zawarta w załączniku obowiązuje od dnia 15 września 1956 r. Jednocześnie traci moc tabela kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych nr 3/56, stanowiąca załącznik do obwieszczenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia

30 czerwca 1956 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych (Monitor Polski Nr 57, poz. 627).

Prezes Narodowego Banku Polskiego: W. Trąpczyński

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 15 września 1956 r. (poz. 955).

TABELA KURSÓW DEWIZ I PIENIĘDZY ZAGRANICZNYCH Nr 4/56

Narodowy Bank Polski stosuje następujące kursy przy kupnie i sprzedaży dewiz oraz pieniędzy zagranicznych:

D e w i z y			B a n k n o t y	
			kupno złotych	sprzedaż złotych
100,—	ZSRR	100 rubli	—	—
8,—	Albania	100 leków	—	—
11,02	Anglia	1 £ transfer.	11,—	11,02
—	Argentyna	100 peso argentyńskich	12,60	13,10
8,96	Australia	1 £ australijski	8,—	8,20
—	Austria	100 szylingów austriackich	15,15	15,45
8,015	Belgia	100 franków belgijskich	8,—	8,015
—	Brazylia	100 cruzeiro	4,90	5,20
58,82	Bulgaria	100 lewa	—	—
84,—	Ceylon	100 rupii cejlońskich	60,50	74,50
2,—	Chiny	1 guan	—	—
55,56	Czechosłowacja	100 koron czechosłowackich	—	—
57,91	Dania	100 koron duńskich	54,—	58,—
11,52	Egipt	1 £ egipski	8,80	9,50
—	Finlandia	100 marek fińskich	1,10	1,25
1,145	Francja	100 franków francuskich	1,10	1,14
105,26	Holandia	100 florenów holenderskich	102,—	105,—
84,—	Indie	100 rupii indyjskich	77,—	80,50
35,22	Indonezja	100 rupii indonezyjskich	—	—
1,33	Jugosławia	100 dinarów	—	—
4,06	Kanada	1 \$ kanadyjski	4,02	4,05
125,93	Liban	100 £ libańskich	120,—	124,—
180,—	Niemiecka Republika Demokratyczna	100 marek NRD	—	—
94,30	Niemiecka Republika Federalna	100 marek „Be-Ko”	94,—	95,—
56,—	Norwegia	100 koron norweskich	53,—	56,—
84,—	Pakistan	100 rupii pakistańskich	42,—	56,—
13,913	Portugalia	100 escudo	13,75	14,—
66,67	Rumunia	100 lei	—	—
4,—	Stany Zjednoczone Ameryki Północnej	1 \$ USA	3,99	4,01
112,83	Syria	100 £ syryjskich	110,—	114,—
93,35	Szwajcaria	100 franków szwajcarskich	93,—	93,50
77,32	Szwecja	100 koron szwedzkich	72,—	77,—
—	Turcja	100 £ tureckich	—	142,—
—	Urugwaj	100 peso urugwajskich	85,—	93,—
34,074	Węgry	100 forintów	32 —	34,—
0,64	Włochy	100 lirów włoskich	0,63	0,68

Skup złota:

1 gram czystego złota = zł 4.50.

Bank skupuje:

- 1) banknoty uszkodzone, lecz nadające się do skupu, oraz banknoty dolarowe emisji sprzed roku 1928, tzw. długie — według kursów obniżonych o 5%,
- 2) obiegowe monety srebrne i bilon — według kursów banknotów obniżonych o 10%,

- 3) funty angielskie — w odcinkach nie wyższych niż £. 1.—.—,
- 4) forinty — wyłącznie od podróżnych z Węgier do wysokości forintów 200 w odcinkach nie wyższych niż forintów 20.